

சிற்பக் கலைஞர் ஏ.வி. ஆனந்தன்

சிற்பக்கலைஞர் ஆனந்தன் அவர்கள் இன்று நம்முடன் இல்லை. ஜூன் 03, 2013 இல் யாழ்ப்பாணம், குளமங்காலில் அவர் அமரர் ஆகிவிட்ட செய்தியை கலைமுகத்தின் ஆசிரியர் திரு. செல்மர் எமில் அவர்கள் தொலை பேசியூடாக அறிவித்தபோது அதிர்ந்துதான் போய்விட்டேன்.

இறப்பு என்பது இயற்கையின் நியதியே என்

ஆனந்தன் அவர்கள் 1946ல் யாழ்ப்பாணம் மல்லாகத்தில் பிறந்தவர். தந்தை அகஸ்டின்: தாய் கிறகோரியா. குளமங்கால் நோமன் கத்தோலிக்கப் பாடசாலையில் ஆரம்பக்கல்வி பெற்ற இவர், திருமலை புனித சவேரியார் வித்தியாலயத்தில் பெற்றுக் கொண்ட இடைநிலைக்கல்வியுடன் பாடசாலைக்கல்வியை முடித்துக் கொண்டு வர்த்தகத்துறையில் ஈடுபட்டார்.

கலைஞர்களின் நுட்பங்கள் போன்றவற்றினூடாக இந்தச் சிரமமான கலையை கற்றுக் கொண்ட விடமுயற்சியாளர் ஏ.வி.ஆனந்தன் அவர்கள்.

சிற்பி விஸ்வலிங்கம் அவர்களை தன்னால் மறக்கவே முடியாதென்றும், தனக்கு மிகவும் பிடித்த சிற்பக்கலைஞரான அவர், என்னுடன் சில காலம் தங்கி இருந்து சிற்பங்களை செதுக்க உதவியவர், சிற்ப நுட்பங்களை எனக்குக் கற்றுத்தந்தவர் அவரே என்றும் குறிப்பிடுகின்றார் ஆனந்தன்.

மறைந்த ஓவியர் மாற்கு தனக்கு ஒரு வழி காட்டியாகத் திகழ்ந்தவர் என்றும் கவிஞரும் சிற்பியுமான அமிர்தநாதர் தனக்கு ஒரு உந்து சக்தியளித்தவர், தன்னை ஆர்வப்படுத்தியவர், சிற்பக்கலை பற்றிய நிறைய நூல்களைத் தனக்கு அன்பளிப்பாகத் தந்து தன்னை ஊக்குவித்தவர் என்றும் கூறுகின்றார் இந்த அற்புதமான கலைஞர்.

கல்லூரி நாட்களிலேயே பாடசாலைத் தேவைகளுக்காக நாடகம் எழுதி அதில் நடித்தும் இருக்கின்றார். அந்த நாடக ஆர்வமே திருமறைக்கலாமன்றத்தில் இவரை இணைத்து விட்டிருக்கிறது. திருமறைக்கலாமன்றத்தின் இணைவும் அதன் இயக்குனர் அருட் திரு. மரிய சேவியர் அடிகளாரின் தீட்சண்யமும் இவருக்குள் மறைந்திருந்த கலைஞனை வெளியே கொண்டுவர உதவியிருக்கிறது.

“எமது மண்ணின் மைந்தன் இந்தச் சிற்பச் செல்வன். ஆனந்தன் படைப்புக்களை உலக ளாவிய ரீதியில் வெளிநாட்டவர்களும் பார்த்துப் பயன்பெற வேண்டும். அவரது ஆற்றல் உலகெங்கும் அறியப்படல் வேண்டும். அதை யிட்டு எமது மண்ணும், மக்களும் நாடும் பெருமைப்பட வேண்டும் என்பதே எனது அவா. உலகப்புறம் பெற்ற மைக்கல் ஆஞ்சலோ போன்ற சிற்பிகளினால் செதுக்கப்பட்ட சிலைகள் உலகின் பல பகுதிகளில் கலைக் கூடங்களில் காட்சிக்கு வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பார்ப்போரை சிந்திக்க வைத்தும் சுவைக்க வைத்தும் பாராட்டைப் பெறுகின்றன. ஆனந்தனின் கை வண்ணத்தில் உருவான சிற்பம் ஒன்றும் ரோமாபுரியில் உள்ள வத்திக்கான் நகரின் கலைக்கூடத்தில் காட்சிக்காக வைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பது எவ்வளவு பெருமையான விடயம்” என்று குறிப்பிட்டுள்ளார் அருட்தந்தை மரிய சேவியர் அடிகளார் அவர்கள்.

போப் ஆண்டவர் இரண்டாவது அருளப்பர் சின்னப்பர் 1995ல் இலங்கை வந்திருந்தார். ‘ஈழமக்கள் படும் துயரங்களும் அதைக் காண வந்திருக்கும் திருத்தந்தையும்’ இணைந்ததான, ஒரு பனை மரத்தில் செதுக்கப்பட்ட மிகவும் தத்ரூபமான சிற்பம் திருத்தந்தைக்கு வழங்கப்பட்டது. அந்த அருமையான சிற்பமே வத்திக்கான் கலைக்கூடத்தில் காட்சிக்காக வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஓவியர் ரமணி, ஓவியர் ஆசை ராசையா, போன்ற கலைஞர்களுடனும் நெருக்கமான தொடர்பும் பழக்கமும் நட்பும் கொண்டிருந்தவர் ஏ.வி. ஆனந்தன் அவர்கள்.

ஜனவரி 1997ல் யாழ்ப்பாணத்திலும், ஏப்பிரல் 1997ல் திருக்கோணமலையிலும் மே 1997ல் கொழும்பிலும் இவருடைய சிற்பங்களின் கண்காட்சியை சிறந்த முறையில் நடத்தியது திருமறைக்கலாமன்றம்.

பனை, பலா, வேம்பு, மாகோகனி, வாகை, முதிரை எனப் பலவிதமான மரங்களில் உளியையே பேணையாகக் கொண்டு நாற்றுக் கணக்கான சிற்பங்களை, சித்திரங்களாக, கவிதைகளாக, வடித்தெடுத்துத் தந்துள்ளார் இந்த அற்புத மனிதர்.

இந்தச் சிற்பக் கண்காட்சிகள், மரச்சிற்பப் படைப்புக்கள் பற்றியதான ஒரு விழிப்புணர்வை மக்கள் மனதில் ஏற்படுத்தியிருக்கும் என்று நிச்சயமாகவே கூறலாம்.

தன்னுடைய சிற்பங்கள் வித்தியாசமானவைகளாக, புதுமையானவைகளாக இருக்க வேண்டும் என்று பெரிதும் விரும்பியவர்

ஆனந்தன்.

ஒரு கண்பதியின் சிற்பமும் நாற்றுக்கணக்கான சிற்பங்களுள் இருக்கிறது. அதற்கான தலைப்பு ‘ஆனந்த கண்பதி’ பிள்ளையாருக்கு ஆனந்தம் மீறி தும்பிக்கையை வானில் வீசியபடி எழுந்து நிற்கும் ஒரு நடனத்தோற்றம் இது.

பாம்பாட்டி, நாதஸ்வரக்கச்சேரி, சுட்டபழம் கேட்ட ஓளவை, தவம் தொலைத்த விஸ்வாமித்திரர், நத்தார் குடில், சகுந்தலை, தமயந்தி, அரிசி இடிக்கும் பெண்கள், என்று விதம்

- தெளிவத்தை ஜோசப் -

விதமான சிற்பங்கள். பார்ப்பவர்கள் பரவசப்படவும் சிந்தனை செய்யவும் தூண்டியபடி.

‘நான் பாரம்பரியத்திலோ, குருசிஷ்ய முறையிலோ வந்தவனல்ல. கலை என்னை ஆட்கொண்டது. ஆர்வம் என்னை உந்தியது. கையில் இருந்த உளியும் காலடியில் கிடந்த மரக்குற்றிகளும் எனது ஆர்வத்துக்கு உந்து சக்தியாக இருந்து செயல்படவும் கொடுத்தன. எனது சிற்பங்கள் பிறந்தன’ என்று கூறுகின்றார் ஏ.வி.ஆனந்தன்.

புனைக்கதைகள், கவிதைகள், நாடகங்கள் போன்று கலைஞரின் ஒப்பிடுகையில் சிற்பக்கலை இலகுவானதன்று. அதை வளர்த்தெடுப்பதும் சுலபமானதன்று. அந்தக் கலை துறைக்குள் ஈடுபட்டு அதை கணிசமான அளவுக்கு வளர்த்தும் எடுத்தவர் இவர்.

திருமறைக்கலாமன்றத்தினர் பிரான்ஸ், ஜேர்மனி ஹொலாண்ட் போன்ற ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கான கலைப்பயணத்தை மேற்கொண்டபோது சிற்பக்கலைஞர் ஆனந்தனும் அவருடைய சிலைகளும் இப்பயணத்தில் முக்கியமாகின.

முப்பது சிற்பங்கள் அட்டைப் பெட்டிகளில் அடக்கப்பட்டு விமான நிலையப்பரிசோதனை கடந்து மேற்குலகு நோக்கிப் பறக்கிறதென்றால் எத்தனை பாடுகள்...

கலைப்பொக்கிஷங்களுக்குப் பேர்போன பாரீஸ் நகரில் நடத்தப்பட்ட ஏ.வி. ஆனந்தனின் சிற்பக்காட்சி மன்ற இயக்குனர் மரியசேவியர் அடிகளாரின் கலைப்பயணத்தில் ஒரு மைல்கல்.

ஒரு நடிகனாகவே அறிமுகமாகிய இந்த சிற்பக்கலைஞர் நாடகத்துறைக்கு ஒரு இன்றியமையாத மனிதராகவும் திகழ்ந்தவர்.

காட்சியமைப்பு, மேடை அலங்காரம் போன்ற அரங்கியல் நுட்பங்களை துறைபோகக் கற்றவர்.

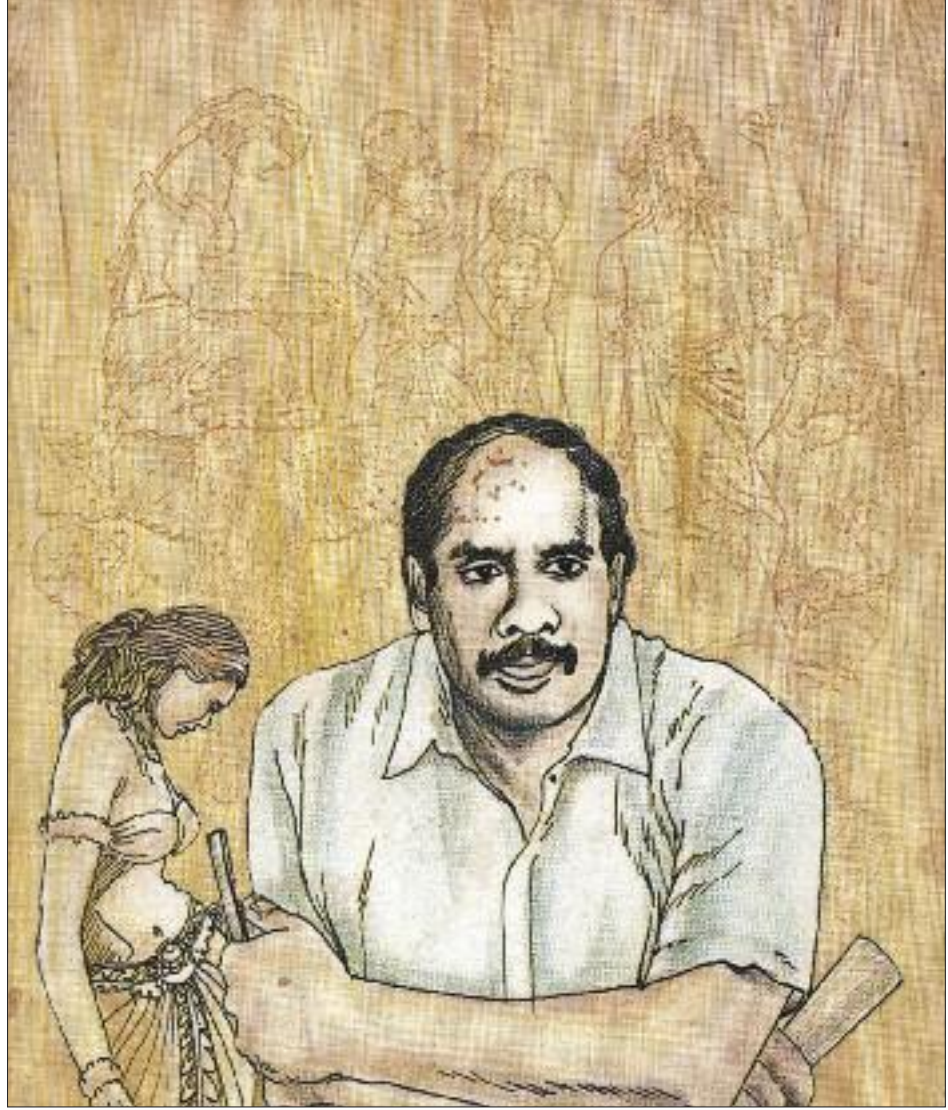
ஒரு சில நாடக மேடை ஏற்றத்துக்கு முக்கியமான மிகவும் அத்தியாவசியமான பிரமாண்ட கண்கவர் மேடைகளை மிக அற்புதமாக நிர்மாணிப்பதில் வல்லவர்.

ஈழத்துக் கலை கலாசாரப் பாரம்பரியங்களுக்கு பெருமையும் வளமையும் சேர்த்த கலைஞர் ஏ.வி.ஆனந்தன்.

இவரது அரிய கலைப் படைப்புக்கள் பரவலாக அறியப்படுவதும், ஆய்வுகளுக்குள்ளாக்கப்படுவதும் மிக அவசியமானதாகும்.

thelivathai.joseph@thaiveedu.com

றாலும் ஒரு சிலரது இறப்பு நம்மை துயர்பட வைக்கிறது. தொந்தரவும் செய்கிறது.

ஒரு பதினைந்து ஆண்டுகளின் முன் 1997ல் தேசாபிமானி ராமநாதன் அவர்கள் இந்த மரச்சிற்பக் கலைஞர் ஆனந்தன் அவர்களை வத்தளையில் இருந்த எனதில்லத்துக்கு கூட்டி வந்தார்.

திருமறைக்கலாமன்றம் ஆனந்தன் அவர்களுடைய சிற்பக் கண்காட்சி ஒன்றை 1997 மே 23, 24ஆம் திகதிகளில் கொழும்பில் நடத்திய போது ஆனந்தன் அவர்கள் கொழும்பு வந்திருந்தார். இப்போது கண்பார்வை இழந்திருக்கும் கலைஞர் ஏ.பிரான்சில் ஜெனம் அவர்கள் முன்னின்று செயற்பட்ட சிற்பக் கண்காட்சி இது. அப்போதைய ஜப்பானிய கலாசார அலுவலர் ஆனந்தனின் இந்தக் கண்காட்சியை ஆரம்பித்து வைத்தவர்.

திருமறைக்கலாமன்றம் ஆனந்தன் அவர்களுடைய கலைச்சவடுகள் (தமிழ்), Wood Sculptures (ஆங்கிலம்) என்னும் இரு நூல்களை ஏப்பிரல் 1997ல் வெளியிட்டிருந்தது.

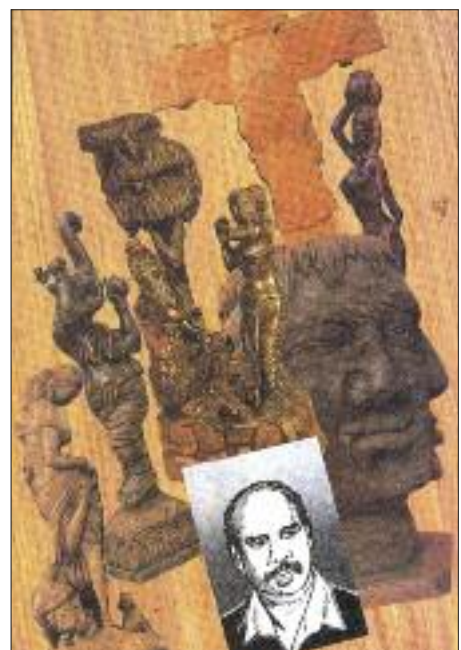
அந்த இரண்டு நூல்களையும் எனக்குக் கையெழுத்திட்டுக் கொடுத்தார் ஆனந்தன் அவர்கள்.

தன்னுடைய சிற்பக்கலைப்பற்றியும், அறுபதுகளில் ஒரு நடிகனாகவே திருமறைக்கலாமன்றத்தில் தான் இணைந்தது பற்றியும், அந்த ஆரம்பகால நாடகங்களில் இயேசுவின் பாத்திரமேற்று நடித்த - நடிக்கக் கிடைத்த வாய்ப்பை தனது வாழ்நாளில் மறக்கக்கூடாத பாக்கியமாகத் தான் கருதுவதாகவும் அந்தக் கொஞ்ச நேர சந்திப்பின்போது கூறி மகிழ்ந்தார். அவருடைய தோற்றத்தைப்போலவே அந்தக்குரலும் ரம்மியமானது.

ஒரு சிற்பக்கலைஞனும், ஓவியனும் கவிஞனும், அரங்கிக் கலைஞனும், மனிதநேயனுமாகிய

மாணவப்பருவத்திலேயே மரவேலை, கட்டிட வேலை, சிறுகதைத்தொழில் ஆகியவற்றில் இவர் கொண்டிருந்த ஈடுபாடு இவருடைய தொழிற்துறை வளர்ச்சிக்கு ஒரு சக்தியாக அமைந்தது.

தொழில் ரீதியாக இவரது கைவண்ணத்தில் உருவான கதவுகள், ஜன்னல்கள், நிலைப்படிகள் போன்றவற்றில் இவர் இழைத்துக் காட்டும் ஓவியங்கள் இவரது கலை உள்ளத்தில் கிளர்ந்தெழுந்த அழகுணர்வு அலைகள். நாளடைவில் இந்த உணர்வுகளை சிற்பங்களாக உருவாகத் தொடங்கின. சிற்ப

பக்கலையை மரபுரீதியாகக் கற்று சிற்பியானவர் அல்ல அவர். ஆனால் காலப்போக்கில் இத்துறையில் நிபுணத்துவம் பெற்றவர்களின் ஆலோசனைகள், நவீன சிற்பக்கலை பற்றிய நூல்களின் வாசிப்பு, வெளிநாட்டுச் சிற்பக்